

Liderlik Dersleri İçin Atölye Çalışması Rehberi

Bu rehber, Prof. Dr. İzzet Kılınç'ın yürüttüğü liderlik dersleri kapsamında kullanılan yöntemlerden biri olan atölye çalışması etkinliğini açıklamak amacıyla hazırlanmıştır.

Atölye çalışması; sınırlı sayıda katılımcının belirli bir konu üzerinde etkileşimli biçimde bilgi ve deneyim paylaşımı yapmak üzere bir araya geldiği planlı çalışmalardır. Bu çalışmalarda, belirlenen konuya ilişkin yeni fikirlerin geliştirilmesinden bu fikirlerin uygulanmasına kadar uzanan farklı etkinlikler yürütülebilir. Böylece yalnızca bilgi aktarımı ya da bilgi edinme değil, yoğun etkileşim içeren uygulamalar yoluyla gerçeğe yakın bir öğrenme ortamı oluşturulması amaçlanır.

Bu yönüyle atölye çalışması; eğitim ve danışmanlık faaliyetlerinin birlikte yürütüldüğü, katılımcıların aktif olduğu ve sorulara birlikte cevap arandığı bir yöntemdir. Atölye çalışmaları, belirli bir konu üzerinde derinlemesine odaklanmayı, beceri geliştirmeyi, katılımcıların birbirinden öğrenmesini ve çoklu bakış açılarını görmesini sağlar.

Atölye çalışmalarında konu ve süre, ele alınan içeriğin niteliğine ve kolaylaştırıcının tercihinə göre belirlenebilir.

Aşağıda yer alan örnek uygulama, atölye çalışmasının nasıl planlandığını ve yürütüldüğünü göstermektedir. Bu örnek, benzer amaçlarla atölye çalışması yapmak isteyenler için bir yol haritası niteliğindedir.

Atölye Çalışması Örneği Liderlik Dersi İçeriği Geliştirme

Prof. Dr. İzzet Kılınç, “Dijital Liderlik” dersi için nitelikli bir ders içeriği hazırlamaya karar vermiştir. Bu amaçla, daha önce “Liderlik” dersini almış bir grup öğrenci ile atölye çalışması yapmanın yararlı olacağını düşünerek planlama sürecini başlatmıştır.

Öncelikle atölye kapsamında ulaşmak istediği sonuçları aşağıdaki sorular çerçevesinde belirlemiştir: Öğrencilerin liderlik konusunda;

- Hangi konuları bilmeleri gereklidir?
- Bu bilgileri edinmek için haftalık kaç saat ders almalı ve kaç saat araştırma yapmalıdırlar?
- Bu bilgileri hangi kaynaklardan öğrenebilir ve bu kaynaklara nasıl ulaşabilirler?
- Bilgi edinme sürecini öğrenme sürecine dönüştürmek için derslerde hangi yöntemler kullanılmalıdır?
- Başarılarını ölçmek için hangi değerlendirme ölçütleri kullanılmalıdır?

Bu sorular, atölye sürecinin temel çerçevesini oluşturmuştur. Daha sonra atölyenin yapılacağı tarih, mekân ve katılımcı grupları belirlenmiş; gerekli davetler yapılmıştır.

Öğrencilerle bir araya gelindiğinde, öncelikle “öğrenmeyi öğrenme” kavramı açıklanmış ve atölye çalışmasının amacı hakkında bilgi verilmiştir. Çalışma konusu, “Liderlik dersini almış öğrencilerin, kendi deneyimlerinden hareketle bir Dijital Liderlik dersi içeriği tasarlama” olarak ifade edilmiştir. Öğrenciler iki ayrı çalışma grubuna ayrılmış ve her gruptan bir raportör belirlenmiştir. Ardından aşağıdaki oturum planı doğrultusunda uygulamaya geçilmiştir.

Birinci Oturum

Ders içeriğinin hangi unsurları içermesi gerektiği üzerine fikir üretme ve paylaşma çalışması yapılmıştır.

Bu oturumda **beyin fırtınası tekniği** kullanılmıştır.

İkinci Oturum

Ders içeriğinde hangi liderlik konularının yer alması gerektiği üzerine görüş alışverişinde bulunulmuş ve deneyim paylaşımına dayalı olarak ortak kararlar alınmıştır. Bu oturumda **nominal grup tekniği** kullanılmıştır.

Üçüncü Oturum

Dersin işleniş sürecinde kullanılacak yöntemler ile öğrenci başarısının nasıl değerlendirileceği üzerine tartışmalar yürütülmüş ve kararlar alınmıştır. Bu oturumda **toplu karar verme tekniği** kullanılmıştır.

Uygulama sürecinde öğrenciler, ihtiyaç duydukları bilgilere ulaşmak için istedikleri kaynaklardan yararlanabilmişlerdir.

Prof. Dr. İzzet Kılınç bu süreçte kolaylaştırıcı rolünü üstlenmiş; süreci yönetmiş, sorular sormuş ve zaman kontrolünü sağlamıştır. Bilgi vermemiş, sorulara doğrudan cevap vermemiş ve yönlendirme yapmamıştır. Bunun yerine öğrencilerin düşünmesini ve üretmesini teşvik etmiştir.

Atölye çalışmasının sonunda, raportörlerden iki gün içerisinde grup raporlarını iletmeleri istenmiştir. Elde edilen bu raporlar, ders içeriğinin hazırlanmasında veri olarak kullanılmıştır. Bu sayede ders içeriği, öğrencilerin deneyim ve beklentilerinden beslenen, katılımcı katkısı ile şekillenen bir yapıya kavuşmuştur.